

IŠGELBĖTI TAUTĄ

www.uztarimas.lt

2010 m. Gegužė

Nr. 6 (64)

Dievo žodis

„Tada su dangaus karalyste bus panašiai kaip su dešimtimi mergaičių, kurios, pasiėmusios savo žibintus, išėjo pasitikti jaunikio. Penkios iš jų buvo protingos ir penkios kvailos. Kvailosios pasiėmė žibintus, bet nepasiėmė aliejaus. Protingosios kartu su žibintais pasiėmė induose ir aliejaus. Jaunikiui vėluojant, visos pradėjo snausti ir užmigo. Vidurnaktį pasigirdo šauksmas: 'Štai jaunikis ateina! Išeiškite jo pasitikti!' Tada visos mergaitės atsikėlė ir taisėsi žibintus. Kvailosios prašė protingųjų: 'Duokite mums savo aliejaus, nes mūsų žibintai gęsta!' Protingosios atsakė: 'Kad kartais nepristigtų ir mums, ir jums, verčiau eikite pas pardavėjus ir nusipirkite'. Joms beinant pirkti, atėjo jaunikis. Kurios buvo pasiruošusios, įėjo kartu su juo į vestuves, ir durys buvo uždarytos.“ (Mato 25, 1-10)

Mylimi Bendradarbiai ir Draugai

Mes gyvename tokiu reikšmingu ir jaudinančiu laiku, kai yra didžiulė galimybė daryti žmonėms įtaką dėl Jėzaus. Tai reikalauja iš mūsų, kad būtume tokio paties charakterio, tos pačios prigimties kaip Jis, ir elgtumės kaip Jis. VIENINTELIS Jėzaus pavyzdys, kurį pamatys pasaulis – tai TU!

Taigi, ką jie mato? Ar tu esi tas indas, aistringai mylintis Jį, pasidavęs Jam? O gal esi suėstas mažų lapučių, kurios gadina vynuogynus? Ar iš tavo vidaus teka tyri gyvenimo vandens šaltiniai? O gal tavo vandenį užteršė ir apkartino gyvenimo nesėkmės ir nusivylimai? Gal tu esi mirusios religijos surištas ir pilnas nesutarimų ir kritikos? O gal tu sklidinąs gyvenimą teikiančios energijos iš Dvasios? Visada bus problemų, bet svarbu yra tai – kaip tu jas sprendi. Mes galim elgtis teisiai, kaip Kristus, bet galim elgtis ir kaip pagony. Tiek daug krikščionių matė Karalystę, bet neįstengė įeiti į ją. Tik nedaugelis įėjo į Karalystę. O dar mažiau paveldėjo Karalystę. Įeiti į Karalystę – tai gyventi Karalystės principais. Šitoks gyvenimas VISADA nepatogus kūnui. Tarnaujant Jėzui, kūnas visada jaus apsunkinimą, kol tik jis bus gyvas. Apsirenk Kristumi, mąstyk kaip Kristus, gyvenk Kristumi ir tavo siela – kūnas – paklus Kristui. Paveldėti Karalystę – tai priversti tuos principus veikti taip, kad tau pagaliau bus duotas JO KARALYSTĖS AUTORITETAS! Tik keletas žmonių gyvena naudodami Karalystės Valdžią. O kiti taip negyvena ir tokiu būdu jie leidžia pasauliui ir priešui manipuliuoti jais ir lipti jiems per galvas. Dauguma tikinčiųjų taip mažai pažįsta gyvenimą, nes jie žiūri į gyvenimą žiniasklaidos akimis, o ne pagal Žodį. Graudu matyti, kad krikščionys turi tokį mažą išvalgumą. Jei tikintieji veiktų su truputį didesniu išvalgumu ir klausytų Dvasios, užuot leidęsi apkerėjami ŽMOGIŠKŲ ASMENYBIŲ ir pasaulio nuomonių, jie daug geriau gyventų ir nesileistų taip lengvai apgaunami ir suklaidinami. Artėja dar vienas, paskutinis šios planetos aplankymas, kad Viešpats būtų pašventintas pasaulio akyse, ir kad žmonėms neliktų jokio pasiteisinimo, kai ateis teismo diena. Tu BŪSI čia, kol Viešpats paims Savo bažnyčią, kai Jis nusileis iš dangaus. Dabar yra laikas DINAMIŠKAI gyventi dėl Jėzaus. Yra daug tikinčiųjų, kuriems reikia atsikratyti suvaržymų, atsitraukimų, nusivylimų, tingumo, kritiškumo ir pradėti gyventi iš naujo. O tam reikia tiesiog pagaliau pasikalbėti su Jėzumi ir pasakyti Jam, kaip tu buvai išpainiojęs savo ir priešų voratinklyje. Tuomet yra kitas paprastas dalykas: sudaužyti vergystės dvasios jungą ir tapti laisvam. Kad įtvirtintum ir sustiprintum tą laisvę – skubėk papasakoti kam nors apie ją ir pradėk džiaugtis Viešpatyje. Ir būk pasiryžęs neleisti velniui pavogti tavo džiaugsmo ir pergalės, kuri buvo laimėta

Golgotoje, kuri yra tobula Kristuje dėl Jo brangaus kraujo. Visa žemė dejuoja ir vaitoja laukdama pasirodančių Dievo sūnų. Jie yra tie, kurie gyvena pagal Palaimintą Šventąją Dvasią, turėdami visą Karalystės valdžią. Jie yra tie, kurie bijo tik nuodėmės, kurie išmoko paveldėti žemę, kur ji bebūtų. Ar tu suvoki, kad visos tamsos kunigaikštystės stebi tave? (Efeziečiams 3,10). Arba tu joms duodi priežastį burnoti prieš Kristų, arba priverti jas bėgti. Štai tokia jėga buvo duota tikintiesiems, bet daugelis tiek mažai žino apie ją, ir tik keletas žino kaip stovėti toje jėgoje.

Būtent tai ir reiškia turėti sėkmę Karalystėje. Čia nekalbama apie pinigų, gražius namus, gerą automobilį ar lengvą pragyvenimą. Sėkmė – tai aiškus progresas mūsų ėjime su Kristumi, kai mes tikrai žinome, kad esame KARALYSTĖS VALDŽIOS indai, gyvenantys Jo džiaugsmu ir pilnatvėje. Tai yra BRANDA Kristuje ir jos taip trūksta Jo žmonių tarpe. Žinoma, reikia nuolat įdėti pastangų, kad pasiektum tikslą, bet pirmiausia – reikia turėti tikslą, kad jo siektum. Dauguma tikinčiųjų murma ištisas dienas ir niekada neturi jokios užduoties ar tikslo Kristuje. Aš nekalbu, kad siektume dalykų tarnavime, bet kad turėtume tikrus savo tikslus charakterio pasikeitimui, kad taptume panašūs į Jį. Ir kai tai įvyks, pasauliečiai tuoj pat atkreips dėmesį. Galbūt jie nesutiks su tuo, ką mato; galbūt jiems nepatiks tai, ką mato; gal jie nesupras to, ką mato, bet Kristų jumyse jie tikrai matys. Toks privalo būti mūsų tikslas: siekti apsirengti Kristumi. Stenkis įeiti į JO POILSĮ, o kai įeisi – tu pažinsi Jį ir mėgausies Juo amžinai. Aš metu tau iššūkį. Priimk šį iššūkį.

*Pastorius M. Hovardas
Vertė Audronė Kryževičienė*

Ką tik praėjo eiliniai pavasariniai susirinkimai, susitikimai su misionieriumi, pastoriumi, koledžo direktoriumi Malavyje, M.Hovardu. Visada gera matyti Lietuvą aplankančius Jo tarnus, tai kelia bažnyčią iš sąstingio, vėjavaiškumo į brandą ir pasišventimą Kristui. Tai Jo Šventosios Dvasios darbas. Ar matau Jį bažnyčioje? Jei nematau prasmės savo kasdieniniame tikėjime, tikslo, į kurį esu vedamas, kaip Kūno narys, aš būsiu blaškomas įvairių vėjų, tačiau tai ne Dievo valia. Manau, einant metams, nėra gerai vienu metu susižavėti vienu Jo tarnu ar mokymu, kitu metu antru, trečiu. Dievo žmogus žavisi Kristumi, džiaugiasi matydamas Jį ten ar ten ir pasilieka ištikimas, tikintis Tuo, Kuris pašaukė jį. Galbūt problema yra iki šiol savo tapatybės neatradimas Kristuje – kaip nario, funkcionuojančio Kūne, o akcentuojama ar vien matoma, kaip tas ar kitas Kūno narys gerai kalba, gražiai atrodo, pamokslauja, koks jis reikalingas Bažnyčiai, ach, ach. Tačiau tu esi lygiai toks pat išskirtinis, reikalingas Jame, tavo funkcijos negali kitas atlikti, pasilik Jame. Gal daug kas pabando eiti siauru keliu, tačiau... Dėl skirtingų, neteisingų, klaidinančių mokymų bažnyčia prarado pasitikėjimą Šventuoju Raštu, prarado tikėjimą, kad Jis yra gerasis Ganytojas, kad Šventoji Dvasia duota mums kaip Padėjėjas ir t.t. Noriu toliau tikėti Juo, per Jo tarnus, atnešančius į Lietuvą Evangelijos šviesą ne raidėje, o jėgoje. Tai kyla ne iš žmogiškų simpatijų ar antipatijų, bet mano asmeninio supratimo, tikėjimo Kristumi, matant Jį veikiant ir statant Bažnyčią ant apaštalų ir pranašų pamato, kur vienas su kitu nariai, laikydami vienas kitą aukščiau savęs, yra darniai jungiami veikiant Šventajai Dvasiai.

Pastorius Kęstutis Eimutis

Pasidalinsiu viena centrine pastoriaus M.Hovardo pamokslų žinia, kuri giliau praplėtė mano Dievo Karalystės suvokimą. Kai atgimstame iš naujo, mes regime Dievo Karalystę (Jono 3, 3) ir turime galimybę įeiti į ją, mėgautis ir džiaugtis suteiktu gyvenimu, bet dažnai čia sustojame ir nesiekiame daryti įtakos pasauliui. Ir tik tie Dievo vaikai, kurie veržiasi toliau ir priverčia, kad Karalystės principai veiktų jų gyvenimuose – PAVELDI Dievo Karalystę. Jie priima Dievo Žodį: „Aš jums skiriu valdyti Karalystę, kaip ir Man yra skyręs Tėvas“ (Luko 22, 29). „Nebijok, mažoji kaimene, jūsų Tėvas panorė duoti jums Karalystę“ (Luko 12, 32).

Dievas nori, kad Jo vaikai paveldėtų Karalystę, tačiau tai neateina savaime, to siekiant reikia įdėti pastangas, nes ir „nuo Jono Krikštytojo dienų iki dabar Dangaus Karalystė grobiama ir stiprieji ją jėga ima“ (Mato 11,12). Jėzus sakė: „Parašyta: „Mano namai yra maldos namai, o jūs pavertėte juos plėšikų lindyne“ (Luko 19, 46).

Mes pašaukti daryti įtaką valdžioms ir kunigaikštystėms dangaus srityse, nes Dievo Karalystė valdo natūralią karalystę. Taigi mes, kaip Kristaus kūno nariai, esame pašaukti įsikabinti į Dievo Karalystės principus, gyventi jais ir tikėjimu daryti įtaką pasauliui. Kad ateitų prabudimas, Dievui reikalingi indai – užtarėjai, kuriuos Dievas galėtų pastatyti spragoje tarp Savęs ir tautos (Ezek 22, 30). Jam reikalingi indai, kurie tikėtų Dievo didingumu ir uoliai, nepailstamai drebinėtų ir drebinėtų dangų, kol Dievas pasakys: „Aš išgirdau“.

Visi mes norime prabudimo, bet dažnai tai darome savo būdu, o ne Dievo vedimu ir Šventosios Dvasios jėga. Ir tai gali ateiti tik tada, kai mes veiksime pagal Jo įstatymus, Jo nustatytu būdu ir kai mes mokėsime kainą, pakludami Jam ir vedami Šventosios Dvasios, taikydami Dievo Žodžio principus. Tik tada dangus išgirs ir atsakys. Mes turime ir toliau nepaliaujamai melstis, šauktis Dievo, nesvarbu, ką sakytų kiti ir kiek tai kainuotų. Jei priimsime Dievo Žodį, ištirpinsime jį savo širdyse, jis taps realybe ne tik mūsų gyvenimuose, bet keis dvasines ir natūralias aplinkybes.

Viešpats aplanko mus, kai mes Jo laukiame, bet taip pat dažnai ir kada mes mažiausiai to tikimės ir neatpažįstame Jo. Viešpats turi planą mums. Kiekvienam iš mūsų skirta dalis darbo tame plane, kurį Jis nori kad mes įvykdytume. Todėl turime būti dėmesingi Šventajai Dvasiai, kad „nepraplauktume pro šalį“. Dievo Žodis sako, kad turime vykdyti Jo valią laiku ir nelaiku ir būti pasiruošę duoti apyskaitą bet kuriuo momentu. Šiame Dievo darbe Jis nori matyti mus aistringus dėl Kristaus. Pastorius ragino turėti savo viduje aistringos meilės ugnį Jėzui Kristui, niekad nepriprūkti aliejaus (Mt 25, 4). Iš mūsų vidaus turi tekėti gyvojo vandens versmės, nugalėjusio mirtį ir prisikėlusio Jėzaus Kristaus gyvenimas. Mūsų žibintai neturi gesti, bet dar stipriau liepsnoti skaisčia atsidavimo, pasiaukojančios meilės aistra mūsų Viešpačiui.

Užtarime artimi santykiai su Viešpačiu yra patys svarbiausi, nes jeigu nebus aistringos meilės Jam, užtarimas, malda tampa prievole ir našta. Mes turime būti pilni Dievo Žodžio ir Šventosios Dvasios, nes tik toks užtarimas bus veiksmingas, pasieks tikslą, atneš pergalę. Tai, ką mes darome dabar, darykime su vieninteliu tikslu, kad Jėzus Kristus būtų išaukštintas, kad Tėvo valia būtų įvykdyta. Mes privalome gyventi dėl mūsų Viešpaties kaip niekada anksčiau ir tai turi kilti iš meilės Jam. Mes turime būti susijaudinę dėl Kristaus. Nėra kitos priežasties gyventi. Tiktai Jėzus mūsų gyvenimo prasmė. Jis mums suteikė gyvybę. Jokioms aplinkybėms neleisti užgesinti meilės Jėzui ugnies. Ateina sunkūs laikai, ateina tikri išbandymai ir kiekvienas iš mūsų neliksime nepalieti. Išbandymai parodys, kur tikroji mūsų gyvenimo atrama, kuo mes pasitikime, Jėzumi ar žmogumi. Pastorius ragino palikti viską už nugaros ir eiti į priekį. Su Jėzumi mes negalime patirti nesėkmės, tik reikia nukreipti savo žvilgsnį į Jį. Juk jau dabar mes turime Kristaus pergalę savo gyvenimuose. Jo prigimtį savyje. Atpirkti brangia kaina mes esame Jo nuosavybė, nepriklausome sau. Ir jeigu turime Tėvo širdies plakimą, uoliai ieškome Jo valios ir vykdome tai, kas Jam patinka, – paveldime Jo Karalystę ir su ja kartu Dievo valdžią. Dabar, kaip ir anksčiau, Dievui reikalingi indai, kurie žino, kas jie yra Jėzuje Kristuje, suvokia Jo tikslą, valią ir padarys viską, nesvarbu, kas vyksta aplinkui. Mūsų atsakomybė – išaukštinti Dievą, nesvarbu, kokios aplinkybės mus supa, skelbti tamsoje, kad Jėzus Kristus sugrįžta. Jis yra Viešpats. Naudoti valdžią dvasiniame lygmenyje, nešaukiant ant velnio, nes jis nugalėtas, bet išaukštinant Jėzų Kristų, nesvarbu, kas ką daro ar kalba. Turime tvirtai stovėti ant Dievo Žodžio, kuris nesikeičia, bet keičia visas aplinkybes. Jėzus Kristus yra Gyvas Žodis.

Mes turime ką pasakyti pasaulio žmonėms. Jėzus Kristus gyvas, nuostabus, šlovingas, sėdi Dievo Tėvo dešinėje ir valdo visą kūriniją. Galaktikų Viešpats, Jo valdžia begalinė. Jo meilė kiekvienam neišsemiamą. Ir tik Jis yra Gelbėtojas. Mūsų gyvenimo būdas turi tapti šlovingu Dangaus Karalystės gyvenimu, nepailstamai šaukiant vidurnaktį: „Štai, Jaunikis ateina! Išeikite Jo pasitikti! (Mt 25, 6)

Djakonas Jurgis Jarašius

Pastoriaus M. Howardo vizitas Lietuvoje kaip ir kiekvieną kartą yra tikra atgaiva mylintiems Dievą ir ieškantiems Jo artumo vaikams. Džiaugiuosi, kad ir šįkart man asmeniškai teko išgirsti tiek sostinės, tiek Žemaitijos krašto tikintiesiems atneštą gerąją naujieną. Kuo šis vizitas išsiskyrė ir kuo jis buvo ypatingas man – tai, kad vėlgi mano vidinis žmogus buvo sustiprintas jame, akcentuotas ypatingas išskirtinumas to kelio, kuriuo mes esam pašaukti eiti nepaisant kliūčių ar nesėkmių, kurios atsiranda dėl mūsų kūniškumo ir silpnumo. Labai sujaudino tas Dievo tikrumas, kai vieno tarnavimo metu nuskambėjo pamokslas apie Dievo gailestingumą, o kitos dienos tarnavimo metu iškart tai buvo juntama – kai Šventoji Dvasia „apkaltina“ mūsų kūniškumą ir išlieja malonę, pastato į tiesos kelią, o ne pasmerkia.

Sužavėjo apaštališkas pastoriaus pašaukimas, kai sekimas Šventąja Dvasia ir įsiklausymas į tai, ką Dvasia kalba čia ir dabar, duoda regimų rezultatų tiesiog akimirksniu. Dievas yra Visagalis ir myli mus tokius, kokie esam. Žinoma, nekreipti dėmesio į tai, ką atneša Dievo tarnas, būtų Dvasios įžeidimas, tačiau aš matau čia Dievo gailestingumą Savo vaikams, juk visų pirmiausia Jis yra mylintis Dievas, o tik paskui teisiantis.

Ačiū Dievui, kad Jis siunčia tokius tarnus kaip pastorius M. Howardas, kuris ne tik per petį patapšnoja ir padrašina, bet, jei reikia, parodo, kad ir karčią, bet esančią tikrą tiesą, kurioje mes gyvename tarp savo brolių ir seserų.

Bažnyčiai laikas pabusti, laikas pabusti man, kaip tikinčiajam, kaip krikščioniui prisiimti atsakomybę už tai, kas darosi mano tautoje, bendruomenėje, turėti tvirtą pagrindą, patį Jėzų Kristų ir sekti Juo, nežiūrint situacijų ar aplinkybių, kurios bando atitolinti mus nuo Vienintelio Gelbėtojo!

Aurimas Dirsė

Kokia laimė būti Dievo vaiku, nes parašyta: „Nebijok! Aš atpirkau tave ir pašaukiau tave vardu; tu esi mano“ (Izaijo 43,1). Galingasis Dievas, Amžinasis Tėvas Lietuva ir jos vaikais labai rūpinasi, ir tai akivaizdu, nes siunčia pas mus savo tarnus, tokius, kaip Andriejų Šapovalovą, Maiklą Hovardą, Anzelmą Madabuką. Mums, Lietuvos krikščionims – užtarėjams ir visiems Dievo vaikams, kurie neabejingi dėl Lietuvos ir viso pasaulio žmonių išgelbėjimo, belieka maitintis dvasiškai, stiprėti ir užtarti žmones Dievo akivaizdoje, nes Abraomo Dievas, Izaoko Dievas, tavo ir mano Dievas yra Galybių Dievas, Visatos Valdovas, mūsų visų Gelbėtojas ir Atpirkėjas, Tobula Meilė, Malonės Dievas, lėtas pykti ir didžiai gailestingas.

Andriejaus Šapovalovo konferencijos metu vyko ženklai ir stebuklai. Metaliniai dantys virto auksiniais. Ant veidų ir rankų atsirado auksinės dulkelės. Šlovė Viešpačiui! Broliai ir sesės liudijo apie Dievo stebuklus jų gyvenime ir mes kiekvienas turime ką, ir galime liudyti apie Jo stebuklus kiekvieno iš mūsų gyvenimuose. Šis Dievo tarnas atvyko į Lietuvą su Dievo paliepiamu, kad Jis ir mes visi melstumės už prabudimą Lietuvoje, kad geriau asmeniškai pažintume savo Dievą.

Šių konferencijų metu aš, tikiu, kad ne tik aš, gavome naują Šventosios Dvasios kvėpsnį, kaip nugalėti piktas dienas ir drąsiai stovėti Dievo akivaizdoje už tautą, nes parašyta: „Pagaliau, mano broliai, būkite stiprūs Viešpatyje ir Jo galybės jėga. Apsirenkite visa Dievo ginkluote, kad galėtumėte pasipriešinti prieš velnio klastas“ (Efeziečiams 6,10-11). O kad išstovėtume, turime būti pripildyti Šventąja Dvasia, o tai mes turėsime tik šlovindami mūsų Dievą per Jėzų Kristų, būdami prie Jo kojų, visą šlovę ir garbę atiduodami Jam. „Vertas esi, o Viešpatie, priimti šlovę, pagarbą ir jėgą, nes Tu visa sutvėrei – Tavo valia visa yra ir buvo sutverta“ (Apreiškimo 4,11).

Jadvyga Gumonienė

Koordinatorius Vaclovas Jočys (mob. tel.: (8~640)10112; el. paštas: vaclovas.jocys@gmail.com)
Leidinį paruošė Irena Zimnickienė (mob. tel.: (8~673)10644; el. paštas: irenazim@gmail.com)
Leidinių galima rasti Bažnyčios puslapyje www.uztarimas.lt